

„Тајна жутог балона“, Никол Лезије

Потрага за Еленом

Наслов романа, тј. реч тајна, привукао ме је да прочитам књигу. Почетак је био веома мистериозан. Десетогодишња девојчица Доминика остаје код куће за летњи распуст. Док је размишљала како је усамљена јер су њени другови отишли из града, на њену терасу је слетео жути велики балон, леп попут сунца. Пукао је и остала је само порука привезана за траку: „Сама сам..., хоћеш ли да ми будеш пријатељ? Елена.“

Балон се појавио брзо и то ми се веома допало! Хтео је да га баш Доминика ухвати и да његова тајанствена порука одреди даље догађаје. Постала сам веома знатижељна и са узбуђењем читала роман питајући се да ли се две девојчице срећу. Доминика је поделила причу о поруци са својим тринаестогодишњим братом Мишелом, љубитељом књига, животиња, цвећа, авантура. Као искусни читалац криминалистичких романа могао је да јој помогне у проналажењу Елене. Прихватио је улогу детектива и у истраживању користио све постојеће информације: траку за косу којом је Елена прикачила поруку, балон и његову боју, правац одакле је дошао... Доминика је за Еленом трагала по посластичарницама, галантеријским радњама, вашару... А онда, балон их је довео до једног парка у ком су упознали старог сликара. Он је причао о девојчици плаве косе и плавих очију, коју је бака гурала у колицима, и о једном предивном жутом балону кој је носила једног дана. Та девојчица је била тајанствена Елена.

Много тога се још издешавало, али ако вас заиста интересује шта, морате сами да прочитате. Наравно, Доминика и Елена су се среле, у међувремену Елена је била оперисана и могла је да хода. Девојчице су заједно пустиле нови жути балон надајући се да ће донети срећу још некој усамљениј девојчици.

У овој књизи има мистерије, истраживања, трагања, авантура, срећног краја – све што се мени свиђа. Једино ми је жао што писац није детаљније описао како Доминика изгледа. Она је један од најнеобичнијих ликова са којим сам се икада упознала. Осећа да ће Елена бити њена најбоља другарица и одлучно креће у потрагу за њом. Не одустаје чак и кад изгледа да неће успети. Научила ме је да треба помоћи другима ако то траже од нас.

Књигу сам читала док сам била на распусту и боравила ван Београда код баке. Тамо нема много деце и једино могу да се играм са рођацима који су млађи од мене. Замишљала сам како у двориште слеће балон и како проналазим другарицу за игру и то ми је учинило лето лепшим.

Ова књига је међу најбољима које сам икад прочитала и захваљујем њеном писцу што ју је поделио са нама.

